

Streszczenie

PIOTR POCHEL

Intertekstualność w poezji „skamandrytów mniejszych”

Temat rozprawy stanowią rozważania o romantycznych zależnościach międzytekstowych w poezji Karola Husarskiego i Leonarda Podhorskiego-Okołowa w kontekście intertekstualnej teorii Gérarda Genette’a i koncepcji „lęku przed wpływem” Harolda Blooma.

Punktem wyjścia uczyniłem ogólne refleksje na temat obecności romantycznych śladów w poezji XX wieku ukazanych w postaci różnorodnych nawiązań i odniesień do literatury XIX-wiecznej. W dalszej części zreferowałem główne tezy intertekstualnych teorii ogłoszonych drukiem zarówno w Polsce, jak i za granicą. Szczegółowo omówiłem teorie Genette’a i Blooma będące fundamentem do dalszych rozważań o poezji Husarskiego i Podhorskiego-Okołowa.

Koncepcję francuskiego uczonego wykorzystałem do analizy i interpretacji ballad Husarskiego, który sięgnął po romantyczny gatunek literacki. Przedstawione przeze mnie wyniki odczytań utworów autora *Ballady o organiście* dotyczą zarówno kwestii semantycznych jego wierszy, jak również powiązań genologicznych. W rozważaniach nad wierszami składającymi się na tomiki *Droga do Emaus* i *Białoruś* Podhorskiego-Okołowa zastosowałem teorię Blooma. Przedstawiając wyniki badań, położyłem akcent na literacki pojedynek poety międzywojnia z Adamem Mickiewiczem. Dość obszernie skreślone przeze mnie sylwetki Husarskiego i Podhorskiego-Okołowa poprzedzają każdą część analityczno-interpretacyjną mojej rozprawy doktorskiej.

Wyniki moich rozmyślań potwierdzają tezę o obecności romantycznych śladów w poezji „skamandrytów mniejszych”, jak również podkreślają oddziaływanie tekstów XIX-wiecznej epoki na poezję międzywojnia.